

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องกลุ่มชาติพันธุ์ในอรัญประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องกลุ่มชาติพันธุ์ในอรัญประเทศ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องกลุ่มชาติพันธุ์ในอรัญประเทศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องกลุ่มชาติพันธุ์ในอรัญประเทศ

ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนอรัญประเทศ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 3 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 120 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอรัญประเทศ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543 : 89) จำนวน 3 ห้องเรียนเป็นห้องเรียนที่มีนักเรียนคละความรู้ความสามารถ และมีผลการเรียนโดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน แต่ละห้องเรียนมีนักเรียนจำนวน 40 คน แล้วทำการสุ่มโดยวิธีจับสลากเพื่อหากกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ได้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 เป็นกลุ่มทดลองและได้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/3 เป็นกลุ่มควบคุม และกำหนดให้กลุ่มทดลองได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้และกลุ่มควบคุมได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง “กลุ่มชาติพันธุ์ในอรัญประเทศ” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอรัญประเทศ จำนวน 5 ชุด ชุดละ 4 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 20 ชั่วโมง ดังนี้

ชุดที่ 1 เรื่อง กลุ่มชาติพันธุ์ผู้อพยพในรัฐประเทศ

ชุดที่ 2 เรื่อง กลุ่มชาติพันธุ์ลาวในรัฐประเทศ

ชุดที่ 3 เรื่อง กลุ่มชาติพันธุ์เขมรในรัฐประเทศ

ชุดที่ 4 เรื่อง กลุ่มชาติพันธุ์จีนแต้จิ๋วในรัฐประเทศ

ชุดที่ 5 เรื่อง กลุ่มชาติพันธุ์เวียดนามในรัฐประเทศ

โดยในแต่ละชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย คู่มือครู แผนการจัดการเรียนรู้ ใบความรู้ ใบกิจกรรม เฉลย/แนวคำตอบใบกิจกรรม แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และเฉลยแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

2.1 แบบประเมินชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นแบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง และเหมาะสมน้อย

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มชาติพันธุ์ในรัฐประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ

2.3 แบบวัดความพึงพอใจ ต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert Scale) จำนวน 15 ข้อ

การดำเนินการทดลองและเก็บข้อมูลในการวิจัย

ในการทดลองผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นตอนการทดลอง เป็นขั้นที่ผู้วิจัยเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

1.1 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.2 ผู้วิจัยสร้างความคุ้นเคยกับนักเรียนในกลุ่มทดลองเป็นเวลา 3 คาบ

1.3 ให้นักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบทดสอบก่อนเรียน

2. ขั้นทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเองตามแผนการสอนที่ได้สร้างไว้เพื่อป้องกันมิให้เกิดตัวแปรแทรกซ้อน อันเนื่องมาจากตัวครู เช่นประสบการณ์ในการสอน ฯลฯ ได้ดำเนินการทดลองโดยใช้เครื่องมือที่จัดเตรียมไว้ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 ระยะเวลาในการทดลอง ระหว่างวันที่ 9 มิถุนายน 2558 ถึงวันที่ 4 กรกฎาคม 2558

2.2 เวลาที่ใช้ จำนวน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง รวม 40 คาบ

3. ขั้นหลังการทดลอง ภายหลังจากเสร็จสิ้นการดำเนินการทดลองสอน ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทดสอบกับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดกิจกรรมกับกลุ่มทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติดังต่อไปนี้

1. นำแบบทดสอบ และแบบสอบถามความพึงพอใจ ที่ได้คืนมาตรวจให้คะแนน
2. ทำการวิเคราะห์ข้อมูล และนำผลการคำนวณมาวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ และสมมุติฐานของการศึกษาดังนี้

2.1 การหาคำตอบในการวิจัย และเพื่อทดสอบสมมุติฐาน ผู้วิจัยใช้วิธีการทางสถิติ ดังนี้

2.1.1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องกลุ่มชาติพันธุ์ในอัญประเทศ โดยการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระจากกัน (T-test for Dependent Samples)

2.1.2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องกลุ่มชาติพันธุ์ในอัญประเทศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยการทดสอบค่าทีแบบเป็นอิสระจากกัน (T-test for Independent Samples)

2.1.3 การศึกษาระดับความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องกลุ่มชาติพันธุ์ในอัญประเทศ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องกลุ่มชาติพันธุ์ในอัญประเทศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มที่จัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง กลุ่มชาติพันธุ์ในอัญประเทศ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

ผลการวิจัยที่น่าเสนอข้างต้น มีข้อสังเกตที่ควรนำมาอภิปรายในประเด็นต่อไปนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องกลุ่มชาติพันธุ์ในอัญประเทศ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องกลุ่มชาติพันธุ์ในอัญประเทศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า

เนื้อหาที่นำมาจัดการเรียนการสอนเป็นเนื้อหาที่เกี่ยวกับท้องถิ่นและใกล้ตัวผู้เรียนทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น สนใจอยากเรียนรู้ท้องถิ่นของตนเอง ครูมีการวางแผนการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ ทั้งด้านวิธีการจัดการเรียนรู้ กิจกรรม สื่อและการใช้สื่อ และกิจกรรมหลายชนิดประกอบกันขึ้นตามความเหมาะสมเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความสำเร็จเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเพ็ญฤดี รอดโต (2549 : 38) ที่กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความสามารถของบุคคล อันเป็นผลมาจากการจัดการเรียนรู้หรือมวลประสบการณ์ การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นหรือประสบการณ์ที่ได้จากการจัดการเรียนรู้ ทำให้บุคคลเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม โดยสามารถตรวจสอบความสามารถของบุคคลหรือสัมฤทธิ์ผลของบุคคลว่าเรียนรู้ได้เท่าไร สอดคล้องกับแนวคิดของกัญญาพร แก้วรักษา (2552 : 39) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะ ความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์ การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกอบรมหรือการจัดการเรียนรู้ ซึ่งการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะเป็นการ ตรวจสอบความสามารถของบุคคลที่แสดงออกในลักษณะของพฤติกรรมต่างๆ ตามจุดมุ่งหมายและ ลักษณะของรายวิชาที่ได้เรียนรู้ โดยอาจวัดด้านการปฏิบัติหรือวัดด้านเนื้อหาก็ได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของสุพิชชา ทะแพงพันธ์ (2550 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังจาก ที่เรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้หน่วยประวัติศาสตร์อยุธยา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับเฉลิมพรรณ เสนาชัย (2555 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า คะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระ การเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่องมรยาตชาวพุทธและวันสำคัญทาง พระพุทธศาสนา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 สอดคล้อง กับชนิดา วีระพันธ์ (2555 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนที่เรียน ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง หลักธรรม ทางพระพุทธศาสนา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมรัก คำภาณี (2555 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการ เรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระ เศรษฐศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอน โดยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 สอดคล้องกับ อรษา จันทรสิงห์ (2557 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาระที่ 4 ประวัติศาสตร์ กลุ่ม สาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการ สอน โดยใช้ชุดการสอน แบบศูนย์การเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับธวัชชัย โขศกุลชัยพันธ์ (2557 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียน ด้วยชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องกลุ่มชาติพันธุ์ในรัฐประเทศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มที่จัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องกลุ่มชาติพันธุ์ในรัฐประเทศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่จัดการเรียนรู้แบบปกติทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กระบวนการสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง กลุ่มชาติพันธุ์ในรัฐประเทศนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการอย่างเป็นระบบ โดยยึดแบบแผนระเบียบวิธีการวิจัยอย่างเคร่งครัด มีการผ่านการตรวจแนะนำปรับปรุงแก้ไขจากคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ และนำมาปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์จนมีคุณภาพที่มั่นใจ จึงนำไปทดลองในครั้งนี้ นอกจากนี้ชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นได้แบ่งเนื้อหาออกเป็นส่วนย่อยๆ ในแต่ละเรื่อง ทำให้ง่ายต่อการศึกษา ช่วยเร้าความสนใจ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดี ส่งเสริมและฝึกหัดให้ผู้เรียนเรียนรู้จากการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองและมีความรับผิดชอบต่อตนเอง ช่วยให้การเรียนเป็นอิสระจากบุคลิกภาพของผู้สอน แก้ปัญหาเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล สร้างความพร้อมและความมั่นใจให้แก่ครู ส่งเสริมการเรียนแบบต่อเนื่องและช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของลาวรรณ โสมแพน (2550 : 1) กล่าวถึง ประโยชน์ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ต่อตัวเรียน ดังนี้ 1) ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตัวเองตามความสามารถตามความเข้าใจตามอัตภาพ โดยคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล 2) ผู้เรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็น แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ฝึกความรับผิดชอบและผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 3) ผู้เรียนมีโอกาสศึกษาสิ่งที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างกว้างขวางเพราะเป็นอิสระปราศจากผู้สอน เรียนได้ในเวลาที่ต้องการ ไม่จำกัดสถานที่ 4) ได้ฝึกและรู้คำตอบทันที และสามารถทำความเข้าใจใหม่ได้ตอบผิดไม่มีใครเยาะเย้ย 5) ฝึกทักษะการอ่าน ไม่ต้องคอยให้ครูอธิบาย ไม่ต้องเมื่อการที่ครูอธิบายซ้ำซาก 6) สืบค้นจากภาพในชุดกิจกรรมทำให้ผู้เรียนสนใจไม่เบื่อได้รับคำแนะนำในการทำกิจกรรมแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้อื่นๆ 7) การทำกิจกรรมผู้เรียนสามารถรู้ผลรับการเสริมแรงทันที เป็นแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัยของสอคคดียกับงานวิจัยของมิกส์ (Meeks. 1972. 4295-A) ที่พบว่า วิธีการสอนโดยใช้ชุดการสอนมีประสิทธิภาพกว่าการสอนด้วยวิธีธรรมดา อย่างมีนัยสำคัญ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของแอนเดอร์สัน (Anderson. 1982 : 4795-A) ที่พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญจากกลุ่มที่สอนโดยใช้ชุดการเรียนด้วยตนเองและการสอนแบบบรรยาย สอดคล้องกับงานวิจัยของลัมพकिन (Lumpkin. 1991 : 3694-A) ที่พบว่า กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษาของนักเรียนเกรด 5 และเกรด 6 สูงกว่ากลุ่มควบคุมและสอดคล้องกับงานวิจัยของออนสัน (OIsan .1975 : 4992 - A) ที่ทำการวิจัยเรื่องผล

การใช้ชุดการสอนในการศึกษาแผนใหม่ ที่ใช้เป็นโครงการเริ่มทดลองสำหรับโรงเรียนในเขตคานาหา ในรัฐเวอร์จิเนียตะวันตกประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่าการศึกษาที่ใช้ชุดการสอนให้ผลดีกว่าการสอน โดยไม่ใช้ชุดการสอน ผลจากการศึกษางานวิจัย ที่เกี่ยวข้องพบว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ กิจกรรมชุดการสอนเป็นนวัตกรรมที่น่าสื่อประสม ใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและทำให้ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ดีกว่าไม่ใช้ชุดการสอน และชุดการสอนที่มี ประสิทธิภาพจะทำให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้ได้ดี สามารถแก้ปัญหาได้มีความสนใจที่จะเรียนรู้ส่งผลให้ ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ดีขึ้น

3. ความความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุด กิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องกลุ่มชาติพันธุ์ในอรัญประเทศ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็น เพราะว่าการออกแบบชุดกิจกรรม เรื่องกลุ่มชาติพันธุ์ในอรัญประเทศ ได้มีการระดมความคิด คิดให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน เน้นการกระทำที่เป็นกลุ่ม ทำให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของ การทำกิจกรรมในการเรียน เรื่องกลุ่มชาติพันธุ์ในอรัญประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกระทรวง ศึกษาธิการ (2551 ก : 78-80) กล่าวว่า ครูผู้สอนเป็นบุคคลที่มีความสำคัญที่สุดต่อการจัดการเรียนรู้ที่มี ประสิทธิภาพ เพื่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวมไปถึงความรักความศรัทธาในวิชาชีพครู ของครูผู้สอนการใช้หลักจิตวิทยา การใช้สื่อการเรียนรู้ การออกแบบการจัดการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียน เป็นสำคัญและการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้เป็นไปด้วยความเป็นกัลยาณมิตรและผู้เรียน ควรได้รับการ สนับสนุนให้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผลรู้จักการแสวงหาความรู้จาก แหล่งเรียนรู้ต่างๆ ด้วยตนเองและส่งเสริมให้มีการนำความรู้ที่ได้รับ ไปประยุกต์ใช้เพื่อการดำเนิน ชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของเอมอร์ สาราญจักร (2548 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า นักเรียน ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการเรียนการสอนมีเจตคติที่ดีอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด สอดคล้องกับ งานวิจัยของสุพิชชา ทะแพงพันธ์ (2550 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ผู้เรียนมีเจตคติต่อการเรียนรู้ ด้วยชุด กิจกรรมการเรียนรู้ ประวัติศาสตร์อยุธยา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับดีมาก

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องกลุ่มชาติพันธุ์ในอรัญประเทศ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ในการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องกลุ่มชาติพันธุ์ในอรัญประเทศ ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญต่อการใช้ชุดกิจกรรมอย่างจริงจัง โดยการเฝ้าสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ตลอดจนให้คำปรึกษา และแนะนำแก่นักเรียนตลอดเวลาในการเรียน

1.1 ครูสามารถปรับเปลี่ยนลำดับของชุดกิจกรรม ก่อนหลังสอดคล้องกับประสบการณ์และความต้องการของผู้เรียนได้

1.2 ครูควรสร้างจิตสำนึกของความซื่อสัตย์แก่นักเรียน ซึ่งส่งผลให้การใช้ชุดกิจกรรมมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่องกลุ่มชาติพันธุ์ในรัฐประเทศในรูปแบบอื่นๆ เช่น บทเรียนสำเร็จรูป หนังสือส่งเสริมการอ่าน หนังสืออ่านเพิ่มเติม บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นต้น
2. ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพเจาะลึกในแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีอยู่ในอำเภอรัฐประเทศ